

nemlig optrykt den Overenskomst, der er afsluttet mellem Ministeriet og Koncessionshaveren for Jerning Banen. Det vil ses af de Oplysninger, som findes meddelte i Betænkningen, at Regjeringen har faaet tilveiebragt en Ordning, som stemmer med det, som Folkethinget i 1874 - 75 ønskede at tilraade. Men det er ganske vist, at det har været en uheldig Ordning; om en anden Ordning havde været heldigere, er jo et Spørgsmaal, men den Ordning, som er bleven truffet, har medført ikke ubetydeligt Tab for Statskassen. Det er ikke min Hensigt at reise nogen Behreidelse mod Regjeringen i saa Henseende, men jeg maa kun paa Udvalgets Vegne erklære, at Folkethingets Finantsudvalg selvfølgelig ikke kan bære noget Ansvar for den uheldige Ordning, som derved er kommen til Veie; selv om den i det givne Dieblit kunde anses som det mest Unskelige fra Folkethingets Finantsudvalgs Side, saa paahviler Ansvaret lige fuldt Regjeringen. Regjeringen kan ikke, selv om den følger saadanne Ordninger og Antydninger fra Folkethingets Flertals Side, derved skyde Ansvaret fra sig over paa dette Flertal, der selvfølgelig ikke saa nøie kan overse og bedømme Konjunkturerne og Omstændighederne, som maasse ikke engang i dette Dieblit ligge for. — Med Hensyn til enkelte Udtalelser i Betænkningen, vedrørende § 6, skal jeg endnu tillade mig et Par Bemærkninger. Der findes i Betænkningen under Nr. 13 en Udtalelse om Postinspektørerne. Det havde oprindelig været Udvalgets Mening at modsætte sig det Tilskud, som i saa Henseende er forlangt. Man har nemlig ment, at Postinspektørerne ikke burde have saa store Kontorforretninger, idet man er gaaet ud fra, at den hele Ordning, der nu finder Sted, og som forøvrigt skriver sig fra Lønningsloven for Postvæsenet af 2den Juli 1870, der er Grundlaget for denne Ordning, og hvorved den gamle Ordning af Postvæsenet, der den Gang forterede under Generalpostdirektøren, ophævedes og blev forandret, idet det henlægges under Indenrigsministeriet, mere har været til Skade end til Gavn. Smidertid har Ministeren i Udvalget erklæret, som det ogsaa er bemærket i Betænkningen, at han vil tage under Overveielse, hvorvidt der kunde raades Bod derpaa og maasse tilveiebringes en anden Ordning af Arbejdet, og i Henhold til denne Udtalelse fra Ministerens Side har man da troet forelsbig i det Mindste for Liden at kunne give det forlangte Beløb, idet man ellers maatte frygte for ikke at opnaa Andet, end at Postinspektørerne bleve endnu mere bundne ved Mangel paa den fornødne Medhjælp, end de vilde blive paa den anden Maade. — Tilsvarende skal jeg gjøre opmærksom paa, at Udvalget har henstillet til Ministeren at sørge for Indførelsen af luffede Bogne paa to bornholmste Postrouter, noget, som nu kun findes paa een bornholmsk Postroute; jeg ventet i saa Henseende Svaret fra den ærede Mini-

sters Side. Endelig skal jeg gjøre opmærksom paa, at Udvalget har behandlet en Kontrakt, der er afsluttet mellem Telegrafbestyrelsen og Bladet „Sjyllandsposten“. Det har i saa Henseende begjæret Oplysninger; disse Oplysninger findes meddelte, og af dem fremgaar det, at der ikke har været noget Tab for Statskassen i denne Sag; men Udvalget har ment ved denne Leilighed at burde udtale, at det var ønskeligt, om saadanne Begjæringelser for Private, navnlig Blade, ikke gaves paa et Skjøn til et eller andet enkelt Blad, men at der fra Ministerens Side blev truffet Foranstaltninger til almindelige Bestemmelser, i Henhold til hvilke Alle, naar de opfylde visse Betingelser, kunde opnaa samme Begjæringelse. Hvis det var Tilfældet, vilde man, navnlig naar det kunde ske uden Tab for Statskassen, anse det for en nyttig og god Foranstaltning, men saaledes som det nu staar, hvor det kun kommer et enkelt Blad til Gode, har det vakt Betænkkelighed hos forskjellige Medlemmer af Udvalgets Flertal. — Jeg gaar derefter over til § 19. Af Vædringsforslagene til § 19 kan jeg forbigaa de første 4 fra Nr. 32 til 35. Derimod maa jeg gjøre en Bemærkning med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 36, vedrørende Bygningsinspektørerne. I for vare Bygningsinspektørernes Forhold, det vil sige den Maade, hvorpaa de beregnede sig Honorar og Godtgjærelse for Arbejde, gjort til Gjenstand for Undersøgelse i Thinget, og Ministeriet oplyste da gennem en Skrivelse, at det ansaa det for rimeligt og billigt, at man tilstod Bygningsinspektørerne et Honorar udover deres faste Løn og udover, hvad Bygningsinspektørerne i Kraft af deres Embedsstilling vare forpligtede til at gjøre. Udvalget var navnlig den Gang ikke tilfreds med, at en enkelt Bygningsinspektør beregnede sig en usædvanlig høj Godtgjærelse, nemlig 7 pCt. udover de 3 pCt, der tilfaldt ham for uforudsete Udgifter og Tilsyn. Siden den Tid har Ministeriet atter taget Sagen under Overveielse, og det fremgaar af Anmærkningerne, at Ministeriet har gjort en anden Regel gjældende end den, der gjaldt ifølge Resolutionen af 15de December 1866, og som efter Udvalgets Formening ogsaa er klarere og nok saa rigtig som den da gjældende. Den da gjældende Regel gif nemlig ud paa at give særligt Honorar for større Hovedreparationer og Bygningsforandringer. Det Begreb, Bygningsforandringer, kunde tages saa vidt, at derunder kunde falde i det Hele enhver Forandring, hvad enten den krævede særlig Dygtighed og Kundskab eller ikke. Dette er forandret ved den Fortolkning, som Ministeriet nu har gjort gjældende, idet der kun gives Ret til at beregne sig 3 pCt Honorar for Arbejde ved saadanne Bygninger, hvad enten de ere større eller mindre, som kræve særlig kunstnerisk eller teknisk Kundskab, Tegninger og Beregninger. Derimod skal man ikke gjøre nogen Indvending; men desuden staar der i den Stri-